

DEN DANSKE FUNKTIONELLE VILLA (SYGEHUSKVARTERET)

DEN DANSKE FUNKTIONELLE VILLA

Fra den internationale funktionalisme kom ideen: at et moderne hus skulle indrettes funktionelt til en enkel og naturlig ramme om dagliglivet og samtidigt bevare den danske byggetradition.

Man tog de funktionalistiske ideer til sig, men formsproget og materialevalget skulle være dansk. Med de nye ideer som drivkraft, videreudviklede man det traditionelle murede enfamiliehus med tegltag. Huskroppen blev forenklet og raffineret, så den fremstod med en næsten kubistisk klarhed. Væk var de historistiske detaljer og kravet til symmetri i facaderne. Det funktionelle fik betydning. Vinduer og altaner kunne placeres efter sol og udsigt, skorstenen kunne placeres fremme i facaden, når det var hensigtsmæssigt.

Husets tværsnit kunne være asymmetrisk med en stor tagflade til den ene side og en lille tilden anden. Køkkenet blev udvidet med spiseplads; opholdsstuen blev husets største rum, hvor man prioriterede let adgang til terrasse og have.

Den funktionelle tradition var ambitiøs; man ønskede at give "funktionen" en smuk, enkel form. Enkelheden betød omhu med den håndværksmæssige udførelse af bygningsdetaljerne, så de fremstod diskrete og elegante. Man tilstræbte en forfinet materialevirkning. Murværket kunne fremstå som groft afrevet, kalket puds eller i blank mur med blødstrøgne sten i deres diskrete farvespil.

Taget var teglbelagt, og man benyttede både lave og stejle hældningsgrader. En detalje som tagfoden blev dyrket ihærdigt i variationer fra tagfod uden udhæng til en beskeden muret gesims, til tagudhæng med synlige spær eller et udhæng med vandret, pudset underside. Vinduerne kunne have forskellige formater og asymmetriske placeringer, men facaden skulle have en kompositorisk ro og helhed.

Frisvadvej 46

Anbefalinger:

Bygningsdele og overflader

Den funktionelle villa kendetegnes af enkelheden i bygningsdetaljer, en raffineret stoflighed, saddeltaget og murværket.

Mur

Murene kunne være groft pudsede eller blanke, blødstrøgne teglsten med tilbagetrukne fuger, der sammen med tegltaget gav huset stoflig karakter. Vanskuring og lignende behandlinger af murværk samt udskiftning af tagbeklædningen med eternitplader, cementtagsten og tilsvarende spolerer stofligheden.

Vinduer

Vinduerne kunne være med træ- eller jernkarme og oftest todelt med lodrette sprosser; farverne var afstemt med murværket eller hvide. Nogle hustyper havde vinduer med skodder. Såløbænke var i metal med et lille fremspring. Entredøre var malede eller lakerede pladedøre. Småsprossede vinduer og plasticvinduer er fremmede for husets udtryk.

Detaljer

Altaner var opmurede i et kubistisk udtryk, eller, som en kontrast til husets tyngde, en let betonplade med jergelænder. Tagfodsdetaljen – udhæng eller taggesims samt tagrende – er vigtig, den strammer husets kontur op. Ved nogle typer er tagrendes rektangulære tværsnit en markant detalje.

Bygningsændringer og tilbygninger

Den enkelte villas udtryk udgør en kompositorisk helhed. Der er balance mellem huskropp(ene), tagform, vinduesformater, materialevalg og detaljer. Men konceptet er principielt fleksibelt, det kan ændres og tilbygges, en ny helhed skabes, når husets karakteristika og formsprog respekteres.

Bøgevej 19